

Αφρικανικά λιοντάρια και λεοπαρδάλεις του χιονιού στο χείλος του γκρεμού

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Δραματικές μειώσεις στους πληθυσμούς των λιονταριών της **Δυτικής και Κεντρικής Αφρικής** αναμένονται τα προσεχή **20 χρόνια**, ενώ πρόβλημα καταγράφεται και στην Ανατολική Αφρική όπου ενδημεί η πλειονότητα των μεγάλων αιλουροειδών.

Κοινή μελέτη που συνέταξαν επιστήμονες από το βρετανικό Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, την περιβαλλοντική οργάνωση Panthera, τον ερευνητικό σταθμό άγριας ζωής Grimsö και το Πανεπιστήμιο της Μινεσότα εστίασε σε **47 διαφορετικούς πληθυσμούς** σε όλη την Αφρική έδειξε ότι όσοι ιστορικά αριθμούσαν τουλάχιστον 500 άτομα βρίσκονται σε παρακμή.

Πάντως οι πληθυσμοί των λιονταριών αυξάνονται στον νότο της «**Μαύρης Ηπείρου**» δηλαδή στη Μποτσουάνα, τη Ναμίμπια, τη Νότιο Αφρική και τη Ζιμπάμπουε.

«Τα ευρήματα αυτά δείχνουν σαφώς ότι η μείωση των λιονταριών μπορεί να σταματήσει και μάλιστα να αντιστραφεί, όπως στη νότια Αφρική. Δυστυχώς, οι προσπάθειες προστασίας των λιονταριών δεν συμβαίνουν σε μεγαλύτερη κλίμακα, και οι μειώσεις σε πολλές χώρες έχουν τεράστιες επιπτώσεις», δήλωσε ο επικεφαλής της έρευνας, Χανς Μπάουερ.

Στη νότια Αφρική οι προσπάθειες ανάκαμψης των πληθυσμών είναι επιτυχείς λόγω της περιορισμένης ανθρωπογενούς δραστηριότητας σε εκτεταμένες περιοχές και της επαναφοράς των λιονταριών σε μικρά, προστατευμένα καταφύγια με αποτελεσματική διαχείριση και υψηλή χρηματοδότηση.

Ωστόσο για πολλούς ειδικούς αυτή η λύση μόνο ως φτωχό υποκατάστατο σε σχέση με τη φυσική παρουσία των λιονταριών στους βιοτόπους της αφρικανικής σαβάνας μπορεί να θεωρηθεί.

Πολλοί εκτιμούν ότι οι πληθυσμοί των λιονταριών μειώνονται λόγω της λαθροθηρίας, αλλά και της απώλειας των φυσικών ενδιαιτημάτων.

Ωστόσο, μια διαφορετική θεωρία προτάσσει ως βασική αιτία εξαφάνισης των αιλουροειδών το «**Νόμο Κλιμάκωσης Ισχύος**».

Σύμφωνα με αυτή τη θεωρία, όταν ο πληθυσμός ενός θηράματος αφθονεί **αντιστοιχούν λιγότερα νεογέννητα σε κάθε μεμονωμένο άτομο**, με συνέπεια να επηρεάζονται αρνητικά οι «κυνηγετικές» συνήθειες των θηρευτών.

—Λιώνει το χιόνι για τις λεοπαρδάλεις

Οι λεοπαρδάλεις του χιονιού βλέπουν τους φυσικούς βιοτόπους τους να **συρρικνώνονται** εξαιτίας της **υπερθέρμανσης του πλανήτη**, σύμφωνα με νέα έκθεση του WWF.

Η έκθεση υποστηρίζει ότι το ένα τρίτο των ορεινών περιοχών που φιλοξενούν το απειλούμενο ζώο ενδέχεται να καταστούν ακατάλληλοι εξαιτίας της κλιματικής αλλαγής.

Οι λεοπαρδάλεις απειλούνται όχι μόνο λόγω της κλιματικής αλλαγής αλλά και λόγω του κατακερματισμού των βιοτόπων τους, κυρίως στα **ανατολικά Ιμαλία**. Άλλοι παράγοντες είναι η λαθροθηρία και η μείωση των θηραμάτων η οποία οδηγεί τις λεοπαρδάλεις σε περιοχές όπου αναπτύσσεται κτηνοτροφική δραστηριότητα.

Η κλιματική αλλαγή θα διογκώσει περισσότερο τους κινδύνους αναφέρει η έκθεση, αυξάνοντας περαιτέρω την πίεση στις λεοπαρδάλεις και μειώνοντας τους πληθυσμούς τους σε μη βιώσιμα επίπεδα.

«Η περιοχή των Ιμαλαίων θα αντιμετωπίσει μια σοβαρή κρίση, εάν επιλέξουμε να αγνοήσουμε την κλιματική αλλαγή. Όχι μόνο κινδυνεύουμε να χάσουμε μεγαλοπρεπή είδη, όπως η λεοπάρδαλη του χιονιού, αλλά εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι που εξαρτώνται από **τοπόσιμο νερό** που κατεβάζουν τα βουνά θα επηρεαστούν αρνητικά», δήλωσε η Ρεμπέκα Μεί του WWF Βρετανίας.

Σύμφωνα με την περιβαλλοντική οργάνωση, η επιτυχία της Ινδίας, του Νεπάλ και του Μπουτάν στην αύξηση του αριθμού απειλούμενων ειδών, όπως οι τίγρεις και οι ρινόκεροι, θα μπορούσε να αποτελέσει οδηγό για τις λεοπαρδάλεις του χιονιού.

Υπολογίζεται πως απομένουν περίπου **4.000 με 6.000 λεοπαρδάλεις του χιονιού** στην κεντρική και νότια Ασία, σε υψόμετρα 3.000 με 4.500 μέτρων.

—Βάτραχοι

Εκτός από τα μεγάλα αιλουροειδή κίνδυνο εξαφάνισης διατρέχουν και αμφίβια είδη.

Τουλάχιστον **200 είδη βατράχων** έχουν εξαφανιστεί από τη δεκαετία του 1970 και μετά, ενώ εκατοντάδες ακόμα θα έχουν την ίδια μοίρα τις επόμενες δεκαετίες, σύμφωνα με νέα έρευνα Αυστραλών επιστημόνων.

Η μελέτη, με επικεφαλής τον καθηγητή Τζον Άλροϊ από το Πανεπιστήμιο Μακούορι της Αυστραλίας, εκτιμά ότι τουλάχιστον το 10 τοις εκατό όλων των ειδών βατράχων θα εξαφανιστεί ως το 2100. Οι ερευνητές υπολογίζουν ότι έχει ήδη χαθεί το 3,1 τοις εκατό.

Η απώλεια ενδιαιτημάτων και η ρύπανση έχουν πιθανότατα προκαλέσει μερικές από τις εξαφανίσεις μέχρι σήμερα, αλλά η κύρια αιτία είναι ο θανατηφόρος μύκητας ***Batrachochytrium dendrobatidis* Bd**, ο οποίος [απειλεί και τους βατράχους της χώρας μας](#).

Ο άκρως μεταδοτικός μύκητας ανακαλύφθηκε μόλις το **1998**, και έκτοτε έχει εξολοθρεύσει μεγάλους πληθυσμούς βατράχων σε Βόρειο και Νότιο Αμερική, Ευρώπη και Αυστραλία.

Ο χυτριομύκητας **αναπτύσσεται στο ευαίσθητο δέρμα των αμφιβίων**, διαταράσσοντας την ισορροπία ηλεκτρολυτών όπως το κάλιο και το νάτριο. Η έλλειψη μπορεί να διαταράξει την ηλεκτρική δραστηριότητα της καρδιάς και να προκαλέσει τελικά ανακοπή.

Για πρώτη φορά εντοπίστηκε στη Μαδαγασκάρη όπου βρίσκεται ποσοστό επτά τοις εκατό των αμφιβίων ειδών όλου του πλανήτη, πολλά εκ των οποίων είναι ενδημικά.

Πηγή:[econews](#)